І Книга Самуїла 1

Паломництво до Шіло 1-18; народження й посвята Самуїла Богові 19-28

1 Був один чоловік у Рамataїмі, Цуфій з гори Ефраїм, на ім'я Елкана, син Єрохама, сина Елігу, сина Тоху, сина Цуфа ефраїмія.

2 Було в нього дві жінки: одна на ім'я Анна, а друга - Пенінна. У Пенінни були діти, в Анни дітей не було.

3 Щороку чоловік той ходив із свого міста поклонитися й принести жертву Господеві сил у Шіло, де були два сини Елі, Хофні та Пінхас, священики Господні.

4 Коли надходив День, і Елкана звичайно приносив жертву, він давав Пенінні, своїй жінці, й усім її синам та дочкам по частці.

5 Анні ж давав тільки одну частку, хоч і любив її, дарма, що Господь замкнув її лоно.

6 А тут ще й суперниця її гірко їй допікала з-за її недолі, тому що Господь замкнув її лоно.

7 Отак воно рік у рік бувало, щоразу як вони ходили до Господнього дому; Пенінна завдавала жалю Анні, а Анна плакала й не їла.

8 Раз якось Елкана, її чоловік, сказав до неї: "Чого ти, Анно, плачеш? Чому ти не їси нічого? Чого сумує твоє серце? Хіба я тобі не дорожчий від десятьох синів?"

9 Раз, як вони в Шіло наїлися та напилися, Анна підвелась і стала перед Господом; Елі ж священик сидів саме на ослоні біля дверей Господньої святині.

10 В своїй журбі вона молилась до Господа й плакала гірко.

11 І обріклась таким обітом: "Господи Сил, коли ти зглянешся над горем рабині твоєї та й згадаєш мене й не забудеш рабині твоєї, й даси рабині твоїй хлоп'ятко, я віддам його Господеві на ввесь його вік, і бритва не доторкнеться його голови."

12 І от як вона довго перед Господом молилась, Елі стежив увесь час за її устами.

13 Анна говорила тихцем, тільки ворушилися губи в неї, а голосу її не було чути; тож Елі думав, що вона п'яна.

14 І сказав до неї: "Докіль ти будеш п'яною? Піди та витверезися!"

15 А Анна відповіла, кажучи: «О ні, мій Пане! Я - бідна жінка в смутку: ані вина, ані наливки я не пила; я мою душу виливаю перед Господом.

16 Не вважай твою рабиню за якусь негодящу, бо то з надміру журби та горя я досі промовляла.»

17 Тоді Елі відповів їй: "Іди в мирі, й нехай Бог Ізраїля дасть тобі те, про що його благала."

18 Вона ж сказала: "Дозволь своїй рабині знайти ласку в твоїх очах!" І пішла собі жінка й їла, й лице в неї не було таке, як перше.

19 Встали вони раненько і, поклонившись перед Господом, пустилися в дорогу й прибули додому в Раму. Елкана спізнав Анну, свою жінку, й Господь згадав про неї,
20 і Анна, зачавши, у свій час породила сина й назвала його ім'ям Самуїл, бо, мовляла, - я його випросила в Господа.
21 Раз, коли чоловік Елкана рушив з усією своєю родиною, щоб принести Господеві щорічну жертву й виконати обіт,
22 Анна не пішла, кажучи своєму чоловікові: "Не піду, покіль не відлучиться хлопець; тоді я приведу його, й він побачить обличчя Господнє й там зостанеться назавжди."
23 Елкана ж, її чоловік, мовив до неї: "Роби, як знаєш. Сиди дома, аж поки його не відлучиш. Дай тільки Господи, щоб справдилось твоє слово!" От і зісталась жінка й годувала сина, докіль не відлучила.
24 А коли відлучила, взяла його з собою в дорогу разом із бичком трилітнім, з однією міркою муки й бурдюком вина, та й привела його в дім Господній, у Шіло. Хлопець же був іще собі маленький.
25 Бичка заколено, а мати привела хлопця до Елі,
26 і сказала: «Прошу тебе, мій пане! Так правда, як ти живий, я та жінка, що тут стояла біля тебе, молившись до Господа.
27 Про це хлоп'ятко я молилась, і Господь дав мені те, що я просила в нього.
28 За те ж я й віддаю його Господеві: по ввесь свій вік буде відданий Господеві!» І зоставила його там Господеві.